Nr. 3. Kraków, dnia 31 marca 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TADEUSZ PRZEORSKI.

Współczesny samorząd miejski.

(Ciąg dalszy).

Prusy.

Ustrój samorządowy Prus sięga w swych dzisiejszych zasadach prawnych przeważnie szóstego i siódmego dziesięciolecia ubiegłego wieku. Wiele jednak postanowień ustawowych, ustrój ten normujących, straciło po roku 1918 wskutek zmiany konstytucji, zmiany komunalnego ustawodawstwa podatkowego, zwłaszcza zaś zmiany prawa urzędniczego, swą moc obowiązującą, względnie uległo modyfikacjom. Poza niezasadniczemi zresztą zmianami w części ustrojowo-administracyjnej, przewrót dokonany po wielkiej wojnie przyniósł w r. 1924 nową ordynację wyborczą miejską, opartą na pięcioprzymiotnikowem głosowaniu.

Konstytucja Rzeszy, przyjmując republikańską formę rządu, wprowadziła zasadę pięcioprzymiotnikowego głosowania dla wyborów wszelkich ciał reprezentacyjnych ludności, a tem samem i dla gmin, utrzymała ustrój samorządu gminnego w granicach obowiązujących dotychczas ustaw. Konstytucja pruska, utrzymując podział państwa na prowincje, powiaty, obwody, miasta, gminy wiejskie i związki gmin, oparła organizację i ustrój administracyjny państwa na samorządzie skonstruowanym, o ile idzie o stronę polityczną, na pięcioprzymiotnikowem prawie wyborczem przy wszystkich ciałach reprezentacyjnych. Zarówno konstytucja Rzeszy, jak i konstytucja pruska zezwoliły na uzależnienie prawa wyborczego w związkach samorządu terytorjalnego jedynie od pewnego czasu zamieszkania.

Konstytucja pruska zawiera ponadto postanowienie, że funkcjonarjusze państwa i związków prawno-publicznych, wybrani do ciał samorządowych prowincjonalnych, obwodowych lub gminnych, nie potrzebują urlopu i przez czas pełnienia funkcyj członków tych ciał zatrzymują swe posady służbowe.

Nowa ustawa wyborcza dla miast wydana została, jak wspomniałem, dopiero w roku 1924, jednakże już w styczniu 1910 roku zniesiono postanowienia, ograniczające prawo wyborcze tylko do osób płacących podatki, postanowienia zastrzegające ustawowe zastępstwo w reprezentacjach (radach gminnych) właścicielom realności, powołanie do reprezentacyj miejskich pewnych osób bez wyboru. W tym też roku wprowadzono wynagrodzenia (odszkodowanie) pieniężne dla członków ciał reprezentacyjnych, równocześnie rozszerzono prawa obywatelskie na kobiety, w lipcu zaś tego samego roku wydano tymczasowe przepisy, dotyczące reformy prawa wyborczego, w szczególności wprowadzono zasadę proporcjonalności przy wyborach honorowych (bezpłatnie urzędujących) członków zarządu miasta, oraz przy wyborach komisyj, deputacyj i wydziałów reprezentacyj gminnych.

Prawo samorządowe miejskie pruskie objęte jest 9 ustawami, a to ustawą miejską dla 6 wschodnich prowincyj, ustawą dla miast Pomorza i Rugji, ustawą miejską dla prowincji nadreńskiej, ustawami dla Westfalji, Hessen-Nassau, kraju Hohenzollernów, pruskiej części Szlezwigu i Holsztynu, Franfurtu nad Menem, Hanoweru, wreszcie dla Berlina. Analogicznie, w 9 prowincjach państwa pruskiego odmiennie unormowano prawo o samorządzie gmin wiejskich i powiatów.

W koncepcji ustawy dla sześciu wschodnich prowincyj gminy miejskie są samorządnemi w granicach swego terytorjum związkami prawno-publicznemi. Granice terytorjów miast mogą ulec zmianie. Zmiany te, o ile idzie o przyłączenie do miasta sąsiedniej gminy wiejskiej lub obszaru dworskiego, za zgodą stron interesowanych przeprowadza, po wysłuchaniu zdania wydziału powiatowego i sejmiku prowincjonalnego, ministerstwo. Brak zgody stron, o ile interes publiczny przyłączenia wymaga, zastępuje uchwała wydziału powiatowego i sejmiku prowincjonalnego, uznająca przyłączenie za konieczne. Przeciw takiej uchwale dopuszczalny jest rekurs do ministerstwa spraw wewnętrznych.

W wypadkach przyłączenia lub wyłączenia poszczególnych części gminy, czy obszaru dworskiego, do miasta, lub naodwrót, decyduje wydział powiatowy, a gdyby sejmik prowincjonalny zatwierdził w razie sprzeciwu stron uchwałę wydziału powiatowego, decyzja w ostatniej instancji należy do ministerstwa spraw wewnętrznych. Za interes publiczny uważa ustawa pruska niemożność wypełniania zadań prawno-publicznych przez gminę wiejską lub obszar dworski, podzielenie obszaru dworskiego na kilka części, sprzeczność interesów miasta i gmin sąsiednich, możliwość rozwiązania kwestji mieszkaniowej przez rozszerzenie terytorjum miasta. Ustawodawstwo pruskie nie zna członkowstwa gminego, przyjmując pojęcie mieszkańca miasta. Mieszkańcem miasta jest każdy, kto posiada na jego obszarze stałe miejsce zamieszkania bez względu na czas zamieszkania. Mieszkańcy miasta mają prawo korzystać z urządzeń gminnych i obowiązani są ponosić ciężary gminne. Prawa obywatelskie mieszkańców miasta polegają na prawie do udziału w wyborach oraz możności pełnienia honorowych funkcyj w reprezentacji i zarządzie gminy. Obywatelstwo honorowe daje prawa mieszkańców miasta bez obowiązku ponoszenia ciężarów.

Organa samorządu w miastach pruskich stanowią kolegjalny magistrat i reprezentacja miasta jako rada gminna. Jest to tzw. system dwui bowy — przyczem magistrat jest pewnego rodzaju izbą wyższą. Oba te organy reprezentują gminę i ich zgodna uchwała jest uchwałą gminy. Pozatem magistrat jest władzą miejską i załatwia sprawy gminne. Miasta mogą wydawać statuty z mocą prawa lokalnie obowiązującego w granicach uprawnień, przekazanych samorządowi ustawą gminną, względnie przepisami innych ustaw.

Magistrat składa się z burmistrza, wiceburmistrza (ewentualnie nadburmistrza i burmistrza) lub asesora, jako jego zastępcy, i ławników (radców miejskich), a w miarę potrzeby z jednego lub więcej płatnych członków. a to syndyka, skarbnika, radcy szkolnego, radcy budowlanego, sanitarnego itp.

Ilość ławników wynosi:

w miastach do	2.500		mieszkańców	2
„ wyżej	2.500	do 10.000	„	4
„ „	10.000	„ 30.000	„	6
„ „	30.000	„ 60.000	„	8
„ „	60.000	„ 100.000	„	10

W miastach powyżej 100.000 mieszkańców ilość ławników podwyższa się na każde dalsze 50.000 ludności o 2.

Kadencja urzędowania burmistrza i płatnych członków magistratu trwa lat 12.

Wybór burmistrza, jego zastępcy, ławników i płatnych członków magistratu przez reprezentacje gminne zatwierdza w miastach powyżej 10.000 ludności ministerstwo, w miastach poniżej 10.000 ludności prezydent prowincji.

W wypadku niezatwierdzenia wyboru, reprezentacja gminna (rada gminna) powinna dokonać nowego, a gdy i ten wybór zatwierdzenia nie uzyska, rząd mianuje komisarza rządowego. Komisarz urzęduje tak długo, dopóki reprezentacja miejska zatwierdzenia wyboru nie uzyska, t. j. praktycznie biorąc, osób wybranych przy pierwszym, względnie przy drugim wyborze nie zmieni.

Burmistrz składa przysięgę służbową do rąk prezydenta prowincji względnie jego delegata, inni członkowie magistratu do rąk burmistrza na jawnem posiedzeniu reprezentacji gminnej.

Reprezentacja miejska stanowi radę gminną. Kompetencja jej obejmuje wszelkie sprawy, niezastrzeżone magistratowi. Reprezentacja miejska składa oświadczenia we wszystkich sprawach przedłożonych jej opinji przez władze nadzorcze lub magistrat. Uchwały reprezentacji miejskiej, o ile dotyczą spraw, należących ustawowo do zakresu działania magistratu, wymagają zatwierdzenia magistratu. W wypadku, gdy magistrat zatwierdzenia odmówi, może być przez reprezentację gminną i magistrat wyłonioną komisja dla uzgodnienia zapatrywań Jeżeli uzgodnienie to nie nastąpi, rozstrzygnięcie danej sprawy należy do wydziału powiatowego. Reprezentacja miejska prowadzi kontrolę zarządu gminy. Z tego tytułu przysługuje jej prawo badania wykonania uchwał, badania rachunków i gospodarki finansowej gminy. Dla przeprowadzenia tej kontroli może wybrać ze swego grona komisje i wydziały, do których burmistrz może delegować w swojem zastępstwie członka magistratu.

Reprezentacja gminna wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza. Przewodniczący zwołuje posiedzenie i kieruje obradami reprezentacji. Na posiedzenia winien być magistrat zapraszany, a jego członkowie dopuszczani do głosu. Sposób urzędowania reprezentacji miejskiej ustala reprezentacja w granicach ustawy gminnej osobnym regulaminem. Regulamin zatwierdza magistrat. Do ważności uchwał reprezentacji wymaganą jest obecność bezwzględnej większości członków. Gmina (reprezentacja wspólnie z magistratem) może quorum powyższe obniżyć do 1/3. Sprawy, w których na jednem posiedzeniu uchwała nie mogła zapaść z powodu braku ustawowego kompletu, mogą być ważnie uchwalone na następnem posiedzeniu, dla załatwienia spraw tych zwołanem, bez względu na komplet, jeżeli przy zwołaniu posiedzenia tę ewentualność zastrzeżono. Uchwały zapadają większością głosów, w razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego. Posiedzenia reprezentacji miejskiej są jawne. Wszelkie uchwały reprezentacji miejskiej winny być podane do wiadomości magistratu.

Reprezentacja miejska uchwala zasady zarządu i użytkowania majątku gminnego. Wyjątek stanowi majątek, będący przedmiotem prawno-prywatnego użytkowania wszystkich lub niektórych członków gminy; majątkiem takim zajmować się może reprezentacja gminna wyłącznie za zgodą uprawnionych, lub jeżeli ma do tego prawo z mocy specjalnego tytułu prawnego. Majątkiem korporacyj i fundacyj gminnych zarządzają osoby, aktem erekcyjnym do zarządu powołane. Do użytkowania majątku tych instytucyj upoważnione są jedynie osoby, dla których instytucje te zostały utworzone.

Wszelkie uchwały, dotyczące pozbycia lub istotnych zmian objektów, mających znaczenie naukowe, historyczne lub zabytkowe, podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych. Zatwierdzeniu tychże władz podlegają również uchwały, dotyczące pożyczek gminnych. Zużycie funduszów, uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości, praw rzeczowych lub praw do rzeczowych podobnych na pokrycie bieżących wydatków administracyjnych jest niedopuszczalne.

Magistrat jest władzą miejską i organem (urzędem) administracyjnym gminy. Do jego zakresu działania należy:

1. wykonywanie przepisów ustaw i rozporządzeń oraz zarządzeń władz nadzorczych;
2. przygotowywanie wniosków pod obrady reprezentacji miejskiej oraz zatwierdzanie i wykonywanie jej uchwał. Magistrat zobowiązany jest odmówić zatwierdzenia, o ile uchwała reprezentacji miejskiej przekracza jej zakres działania, sprzeciwia się prawu obowiązującemu, lub jest szkodliwą dla państwa lub miasta. Decyzja ostateczna należy do sądu administracyjnego;
3. zarząd zakładów i przedsiębiorstw miejskich;
4. zarząd dochodami gminy, rewizja i nadzór nad kasami gminnemi. W rewizjach i szkontrach kasy winien brać udział zawsze członek reprezentacji miejskiej przez nią delegowany;
5. zarząd majątkiem gminnym;
6. załatwianie spraw personalu urzędowego gminy;
7. zastępstwo gminy na zewnątrz, prowadzenie korespondencji gminnej, podpisywanie dokumentów w zastępstwie gminy. Pisma wychodzące z zarządu gminnego podpisuje burmistrz, pisma zawierające zobowiązania gminy nadto jeden z członków magistratu;
8. wymiar i przypis podatków, opłat i świadczeń na rzecz gminy.

Magistrat urzęduje jako ciało kolegjalne. Do ważności uchwał wymaganą jest obecność 1/3 części jego członków, uchwały zapadają większością głosów, w wypadkach równości rozstrzyga głos przewodniczącego. Przewodniczącym magistratu jest burmistrz, względnie jego zastępca. Burmistrz może zawiesić uchwałę magistratu w wypadkach, w których magistratowi przysługuje prawo zawieszenia uchwał rady miejskiej.

Burmistrz prowadzi i nadzoruje administrację miejską. W wypadkach nagłych, niecierpiących zwłoki, burmistrz ma prawo decyzji w sprawach, należących do kompetencji magistratu, winien jednak poddać sprawę na najbliższem posiedzeniu magistratu jego rozpoznaniu. Burmistrz jest szefem personalu, zatrudnionego w administracji miejskiej.

Dla rozpatrywania pewnych spraw, załatwiania pewnych agend, nadzoru pewnych gałęzi administracji, mogą być powołane stałe lub czasowe komisje lub delegacje, złożone bądź z członków magistratu, bądź z członków magistratu i rady miejskiej, bądź też złożone z członków rady miejskiej, czy też magistratu przy możności powołania do nich na członków osób z grona uprawnionych do głosowania. Działalność tych komisyj, delegacyj i wydziałów podporządkowaną jest w zupełności magistratowi, który mianuje również ich przewodniczących.

Miasta o znaczniejszem terytorjum lub większej ilości mieszkańców mogą być podzielone uchwałą magistratu po wysłuchaniu opinji reprezentacji gminnej na okręgi administracyjne. Na czele każdego okręgu stoi wówczas osobny naczelnik (kierownik), wybrany przez reprezentację gminną, a zatwierdzony przez magistrat. Naczelnikowi okręgu dodaje magistrat biuro z potrzebną ilością urzędników i służby gminnej.

Magistrat przygotowuje projekt budżetu gminnego. Przed oddaniem go pod obrady reprezentacji gminnej winien jej przedłożyć dokładne sprawozdanie z toku administracji miejskiej i stanu miasta.

Do zakresu działania burmistrza należy wykonywanie policji miejscowej, o ile nie zostało ono organom rządowym przekazane, funkcje zastępcy (pomocnika) prokuratora w sprawach przed sądami powiatowemi oraz prowadzenie miejscowych spraw administracji ogólnej (państwowej) w kompetencji gminy, obwodu, powiatu i prowincji, o ile nie zostały one poruczone organom rządowym. Czynności policji miejscowej i czynności, wchodzące w zakres administracji ogólnej państwa, mogą być poruczone również jednemu z członków magistratu.

Władze gminne mogą w granicach ustaw wydawać w dziedzinie policji miejscowej rozporządzenia z mocą ogólnie obowiązującą.

Reprezentacja miasta ustala etaty posad i uposażeń służbowych. Pobory burmistrza i płatnych członków magistratu podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego. Honorowo pełniący funkcje członkowie magistratu mogą otrzymać za zgodą wydziału powiatowego odpowiednie stałe odszkodowanie za stratę czasu, poświęconego administracji gminnej.

Burmistrz i płatni członkowie magistratu otrzymują tytułem zaopatrzenia emerytalnego w razie niezdolności do pracy lub niewybrania ponownego: po sześcioletniej służbie 25% uposażenia w czynnej służbie, po dwunastoletniej służbie 50% tegoż uposażenia; za każdy następny rok pracy aż do 27 roku włącznie zaopatrzenie to podwyższa się o 1/60 część rocznego uposażenia w czynnej służbie.

Uprawnienia i zaopatrzenia emerytalne urzędników gminnych regulowane są według każdoczesnych przepisów emerytalnych, wydanych dla urzędników, pozostających w służbie rządowej.

Spory w sprawach uposażeniowych i emerytalnych urzędników komunalnych, wynikające ze stosunku służbowego, rozstrzyga wydział powiatowy. Przeciw orzeczeniu władz administracyjnych, wydanemu w toku instancji, może pokrzydzony niem funkcjonarjusz dochodzić swych praw na drodze sądowej.

Gospodarkę finansową gminy normuje budżet, zaprojektowany przez magistrat, a zatwierdzony przez reprezentację miejską. Rok budżetowy zaczyna się w dniu 1 kwietnia. Budżet opracowany być winien w zasadzie corocznie, może obejmować jednak okres dwu- i trzechletni. Wszelkie wydatki poza budżetem wymagają zatwierdzenia reprezentacji miejskiej.

Zamknięcia rachunkowe muszą być sporządzone najpóźniej w 4 miesiące po upływie roku administracyjnego, którego dotyczą. Zamknięcie rachunkowe obejmować musi także zamknięcie inwentarza majątku gminy.

Zarówno budżet jak i zamknięcie rachunkowe winne być przedłożone w odpisie władzy nadzorczej.

Miasteczka liczące poniżej 2.500 mieszkańców nie mają kolegjalnego magistratu, lecz zarząd gminny, złożony z burmistrza i 2 do 3 ławników. Burmistrz jest przewodniczącym reprezentacji gminnej z prawem głosowania we wszystkich sprawach, bez prawa jednak zatwierdzania uchwał reprezentacji. W wypadkach, w których normalnie winien odmówić zatwierdzenia, winien burmistrz zasięgnąć decyzji wydziału powiatowego.

Każdy uprawniony do głosowania mieszkaniec miasta obowiązany jest przyjąć urząd (mandat) bezpłatny

w zarządzie gminy i sprawować go przynajmniej 3 lata, a to pod rygorem utraty praw członka gminy na lat 3 do 6 i pociągnięcia do opłaty wyższych o 1/8 do 1/4 podatków gminnych. Zwolnione od tego obowiązku są osoby chore, często w gminie nieobecne, liczące powyżej 60 lat wieku, urzędnicy publiczni, lekarze, wreszcie na najbliższe 3 lata osoby, które przez ubiegłe 3 lata bezpłatny urząd w gminie pełniły.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może rozwiązać radę miejską. Nowe wybory winne być przeprowadzone najpóźniej w ciągu 6 miesięcy. Reprezentację gminną zastępuje w jej uprawnieniach przez okres od rozwiązania do nowych wyborów wydział powiatowy.

Ustawa dla miast prowincji nadreńskiej państwa pruskiego opiera w przeciwieństwie do systemu wschodnio-pruskiego ustrój miejski na systemie burmistrzowskim, dopuszczając fakultatywnie instytucję magistratu. Zasadniczo organami samorządowemi miast nadreńskich są burmistrz i reprezentacja miejska; pierwszy stanowi zwierzchność (władzę) miejską, zarządzającą sprawami gminy, druga jest instancją uchwalającą i kontrolującą. Do pomocy burmistrza wybrać może reprezentacja miejska dwóch, a w miarę potrzeby więcej asesorów, którzy go na mocy uchwały reprezentacji, zatwierdzonej przez wydział powiatowy, w razie potrzeby mogą zastąpić i załatwiać w jego imieniu, z jego upoważnienia i pod jego odpowiedzialnością czynności poszczególnych resortów administracji miejskiej. Burmistrza i asesorów wybiera reprezentacja miejska na lat 12. Wybór zatwierdza rząd, a to w miastach powyżej 10.000 mieszkańców ministerstwo, w miastach o ludności mniejszej prezydent rządu prowincjonalnego. Odmówienie zatwierdzenia może nastąpić tylko po wysłuchaniu wydziału powiatowego. Gdy wydział powiatowy na zatwierdzenie się nie zgadza, decyduje o zatwierdzeniu ministerstwo spraw wewnętrznych na wniosek prezydenta prowincji. Ministerstwo decyduje również w wypadku, gdy w razie niezatwierdzenia wyboru prezydenta prowincji, burmistrz, względnie reprezentacja miejska odwoła się do jego decyzji. O ile dokonany wybór nie uzyska zatwierdzenia, reprezentacja miejska obowiązaną jest przystąpić do ponownego wyboru, a gdy i ten wybór nie uzyska zatwierdzenia, rząd może dokonać nominacji na lat 12. Burmistrz składa przysięgę do rąk reprezentanta rządu, asesorowie do rąk burmistrza; członkowie reprezentacji miejskiej składają pzzyrzeczenie przez podanie ręki burmistrzowi. Zaprzysiężenie burmistrza i asesorów odbywa się na jawnem posiedzeniu reprezentacji miejskiej.

Gminy miejskie mają prawo wydawania miejscowych przepisów z mocą ogólnie obowiązującą w granicach obowiązujących ustaw. Statuty takie wymagają zatwierdzenia państwowych władz nadzorczych.

Reprezentacja miejska władzy wykonawczej nie posiada, przysługuje jej jedynie prawo kontroli zarządu gminnego, a w szczególności nadzór nad zużyciem dochodów gminnych i dopilnowywanie wykonania jej uchwał.

Posiedzeniom reprezentacji miejskiej przewodniczy burmistrz, w razie potrzeby zastępuje go asesor. Przewodniczący ma prawo głosowania we wszystkich sprawach. Uchwały zapadają przy obecności większości członków i większością głosów. Członków wstrzymujących się od głosowania uważa się wprawdzie za obecnych, ale większość oblicza się według ilości głosujących.

W głosowaniu nie mogą brać udziału członkowie reprezentacji, których interesy w sprawie poddanej głosowaniu stoją w sprzeczności z interesami gminy. Gdyby w tym wypadku reprezentacja miejska z powodu braku wymaganego quorum nie była zdolna do powzięcia ważnie uchwały, burmistrz może powołać na to posiedzenie następców z listy wyborczej. Gdyby i burmistrz w tem położeniu się znalazł, uchwałę poweźmie w zastępstwie reprezentacji wydział powiatowy.

O wdrożeniu procesu przez gminę przeciwko członkom zarządu miasta z tytułu ich czynności urzędowych, decyduje przełożona nad gminą władza rządowa na wniosek reprezentacji miejskiej. Władza ta wyznacza też pełnomocnika gminy.

Reprezentacja miejska może wydać dla siebie regulamin czynności, a przekroczenia tego regulaminu zawarować grzywną do 15 rm. Regulamin przewidzieć może również wykluczenie członka reprezentacji miejskiej z jednego lub więcej posiedzeń. Kary te orzeka reprezentacja miejska. Przeciw skazaniu służy prawo odwołania w drodze sądowo-administracyjnej.

Zatwierdzenia wydziału powiatowego, a częściowo również i państwowych władz nadzorczych, wymagają uchwały reprezentacji miejskiej, dotyczące:

1. pozbycia lub zmian objektów, posiadających wartość naukową, historyczną lub artystyczną,
2. zaciągania pożyczek,
3. wdrażania procesów w sprawach majątku gminnego i uprawnień gminy,
4. zrzeczenia się spadków i darowizn przez gminę.

Pozwolenia przełożonych władz rządowych potrzeba dla prowadzenia procesów przeciw skarbowi państwa lub władzom rządowym. Zużycie kapitałów, uzyskanych ze sprzedaży nieruchomego majątku gminnego na cele administracji bieżącej jest niedopuszczalne. Dzierżawy i najmy nieruchomości miejskich oddawane być mogą tylko drogą przetargu publicznego najwięcej dającemu, dostawy gminne najniższemu oferentowi.

Gmina może ustanowić urząd skarbnika gminnego oraz zażądać od niego i urzędników jemu przydzielonych złożenia kaucji. Ustanowienie skarbnika i wysokość kaucji zatwierdzają przełożone władze państwowe.

Uprawnienia burmistrza, jako władzy i organu urzędowego gminy, obejmują:

1. wykonywanie ustaw i zarządzeń władz państwowych,
2. prowadzenie całej administracji gminnej;
3. przygotowywanie wniosków dla reprezentacji gminnej i wykonywanie jej uchwał, o ile nie uznaje zaczepienia ich legalności lub celowości za wskazane. W wypadkach, gdy uchwały reprezentacji miejskiej przekraczają zakres jej działania, lub przeciwne są obowiązującemu prawu, winien burmistrz sam z urzędu lub na zlecenie władzy przełożonej zapadłą uchwałę zakwestjonować. Zaczepienie to ma skutek zawieszający. Przeciw decyzji burmistrza służy reprezentacji gminnej prawo odwołania w administracyjnym toku instancji. O ile uchwała reprezentacji miejskiej naraża dobro państwa lub gminy, burmistrz ma obowiązek uchwałę zawiesić i poddać sprawę ponownemu rozpatrze-

niu reprezentacji miejskiej przy umotywowaniu swego stanowiska, a jeżeli reprezentacja przy poprzedniej uchwale obstaje, zażądać rozstrzygnięcia wydziału powiatowego, który decyduje ostatecznie;
4. zarząd majątku gminnego, zakładów gminnych, ochronę prawną interesów gminy, zastępstwo w procesach;
5. zarząd dochodami gminnemi, dysponowanie wydatków, asygnowanie wypłat, czuwanie, nadzór i kontrolę ksiąg i kas gminnych. O nastąpić mających szkontrach kas musi być powiadomiona reprezentacja miejska, która ma prawo wysłać swego delegata;
6. przyjmowanie urzędników i niższego personalu gminy;
7. podpisywanie aktów i dokumentów gminy i przechowywanie tychże;
8. zastępstwo gminy wobec władz i osób prywatnych, prowadzenie korespondencji urzędowej gminy;
9. wymiar podatków gminnych, rozdział świadczeń na rzecz gminy;
10. wykonywanie policji miejscowej;
11. wykonywanie czynności zastępcy (pomocnika) prokuratora w sądach miejscowych;
12. wykonywanie czynności, względnie współdziałanie w lokalnej administracji ogólnej państwa w zakresie kompetencji obwodu, powiatu czy też prowincji w ramach obowiązujących przepisów prawnych.

Do zarządu, nadzoru i kontroli poszczególnych gałęzi gospodarki miejskiej mogą być powołane komisje i deputacje, złożone z członków reprezentacji miejskiej i uprawnionych do głosowania obywateli. Komisje te, wybierane przez reprezentację miejską, podporządkowane są w zupełności burmistrzowi.

Etaty posad i uposażeń personalu zatrudnionego w administracji gminnej ustala reprezentacja miejska na wniosek burmistrza. Wydział powiatowy zatwierdza uposażenie burmistrza i płatnych asesorów.

Burmistrz i płatni członkowie zarządu miasta otrzymują w razie niezdolności do pracy, lub niewybrania ponownego po ukończeniu kadencji, zaopatrzenie emerytalne z funduszów gminy. Zaopatrzenie to wynosi:

a) czwartą część uposażenia w czynnej służbie po 6 latach pracy,
b) połowę uposażenia po 12 latach pracy.

Za zgodą wydziału powiatowego na zasadzie uchwały reprezentacji miejskiej, powziętej na dwu posiedzeniach w odstępach conajmniej dni 8, może w miastach władzę administracyjną i wykonawczą sprawować kolegjalny magistrat.

Magistrat składa się wówczas z burmistrza, wiceburmistrza lub asesora jako zastępcy burmistrza, pewnej ilości ławników (radców miejskich, radców), o ile zachodzi potrzeba z jednego lub kilku płatnych członków (syndyka, skarbnika, radcy szkolnego, radcy budowlanego itp.). Ilość ławników wynosi:
w miastach do 10.000 ludności — 2
w miastach powyżej 10 a poniżej 20 tysięcy ludn. — 4
w miastach powyżej 20.000 ludności — 6.

Burmistrz i płatni członkowie magistratu wybierani są przez reprezentację miejską na lat 12. Wybór zatwierdza przełożona nad gminą władza rządowa.

W miastach, które posiadają kolegjalny magistrat, reprezentacja miejska wybiera ze swego grona przewodniczącego, zastępcę, ewentualnie także sekretarza; prezes reprezentacji zwołuje i przewodniczy obradom reprezentacji, na posiedzenia której musi być magistrat zapraszany. Uchwały reprezentacji miejskiej muszą być magistratowi podane do wiadomości.

Uprawnienia burmistrza, poprzednio opisane, przechodzą na magistrat, który je wykonuje kolegjalnie pod przewodnictwem burmistrza; prawo zawieszania uchwał reprezentacji miejskiej, zastępstwo gminy i podpisywanie dokumentów imieniem gminy jest jednak wyłączna atrybucją burmistrza.

Magistrat zatwierdza uchwały reprezentacji miejskiej w wypadkach ustawą przewidzianych w sposób analogiczny, jak to ma miejsce w gminach miejskich, nie mających magistratu przez burmistrza z tą różnicą, że w razie sprzeczności poglądów reprezentacji miejskiej i magistratu może być z obu tych ciał wyłoniona mieszana komisja, złożona z członków reprezentacji miejskiej i magistratu, dla ich uzgodnienia, a wydział powiatowy decyduje dopiero w wypadkach, gdy uzgodnienie to nie nastąpi.

Przewodniczącym magistratu jest burmistrz. Do ważności uchwał wymagana jest obecność więcej, niż 1/3 członków i większość głosów obecnych. W razie równości decyduje głos przewodniczącego. Burmistrz ma prawo zawiesić uchwały magistratu gdy uważa, że przekraczają one zakres działania magistratu, lub pozostają w sprzeczności z prawem obowiązującem, lub są sprzeczne z dobrem państwa, względnie gminy. Zawieszenia dokonać może sam „proprio motu", lub na polecenie władzy nadzorczej. Magistratowi przysługuje przeciw decyzji zawieszającej burmistrza prawo odwołania w administracyjnym toku instancji.

Burmistrz ma prawo w wypadkach niecierpiących zwłoki załatwić sprawy należące do kompetencji magistratu, winien jednak o tem magistrat na najbliższem posiedzeniu zawiadomić.

Do załatwiania spraw pewnych dziedzin administracji, lub załatwiania pewnych szczegółowych spraw mogą być powołane do życia komisje, lub delegacje, złożone bądź z członków magistratu, bądź magistratu i reprezentacji miejskiej, z możnością powołania do nich osób z grona uprawnionych do głosowania w gminie.

Członków komisyj i delegacyj wybiera bądź reprezentacja miejska, bądź, o ile idzie o członków magistratu, lub o osoby z grona wyborców, mianuje ich burmistrz. Komisje i deputacje są podporządkowane w zupełności magistratowi.

Nadzór nad gminami wykonuje państwo przez rządowe władze administracyjne I i II instancji. Władze te rozstrzygają również odwołania od orzeczeń władz miejskich.

Ustawa dla miast Rugji, prowincji nadmorskiej, oraz ustawa dla prowincji westfalskiej nie zawiera poważniejszych odchyleń od ustaw poprzednio omówionych. Władzę gminną stanowi magistrat, złożony z burmistrza, jego zastępcy, ławników i płatnych członków, podobnie jak w prowincji reńskiej. Ilość ławników wynosi w miastach:
poniżej 2.500 mieszkańców — 2,
powyżej 2.500, a poniżej 10.000 mieszkańców — 4,

powyżej 10.000, a poniżej 30.000 mieszkańców — 6, za każde następne 20.000 ludności ilość ławników wzrasta o 2.

Ustawa dla gmin miejskich prowincji westfalskiej przyjmuje zasadniczo magistrat jako władzę administracyjną i wykonawczą gminy, dopuszcza jednak odmiennie od ustawy dla prowincji reńskiej, która instytucję magistratu przewiduje fakultatywnie wzorem miast wschodnio-pruskich, fakultatywne tworzenie zarządu miasta, złożonego z burmistrza, 2 do 3 ławników i asesora, o ile reprezentacja miejska tę formę zarządu miasta na dwóch po sobie następujących, a conajmniej terminem 8-dniowym przegrodzonych posiedzeniach uchwali, a wydział powiatowy tę formę zarządu zatwierdzi.

W prowincji Hessen-Nassau obowiązuje ustawa gminna dla miast z 4 sierpnia 1897 r. Ustawa ta wydaną została dla wszystkich miast z wyjątkiem Frankfurtu nad Menem. Ustawa dla prowincji Hessen-Nassau w swych postanowieniach ogólnych nie wykazuje poważniejszych różnic w stosunku do ustaw, poprzednio omówionych. Organizacja gminy opiera się na pojęciu przynależności mieszkańców miasta do gminy. Za przynależnego uważa ustawa każdego, kto ma w gminie stałe miejsce zamieszkania, lub zamieszkał w gminie wśród okoliczności, pozwalających przypuszczać zamiar stałego pozostania w gminie. O uprawnieniach i obowiązkach przynależnych, z ustawy gminnej wynikających, decyduje w wypadkach wątpliwych magistrat. Przeciw uchwale magistratu przysługuje stronie prawo skargi do sądu administracyjnego. Uprawnionych do głosowania mieszkańców miasta uważa omawiana ustawa za obywateli miasta. Reprezentacja miejska może obywatelom państwa przyznać bez względu na ich przynależność do gminy prawo obywatelstwa honorowego.

Organami administracji samorządowej są magistrat i reprezentacja miejska. Pierwszy jest władzą miejską i organem zarządzającym sprawami gminy, druga organem uchwalającym i kontrolującym administrację i gospodarkę miejską.

Gminy miejskie mają podobnie jak miasta innych prowincyj państwa pruskiego prawo wydawania miejscowych statutów z mocą prawa ogólnie obowiązującego w wypadkach, w których ustawodawstwo ogólne dopuszcza odmienność lokalnego kształtowania pewnych stosunków prawnych, ponadto w kwestjach własnego zakresu działania w ramach postanowień ustawy gminnej. Tego rodzaju miejscowe statuty, względnie ich projekty muszą być jednak w miastach prowincji Hessen-Nassau przynajmniej przez czas pełnych 14 dni wyłożone do wglądu mieszkańców miasta. Każdy obywatel ma prawo w ciągu następnych 14 dni wnieść zarzuty, które następnie rozstrzyga reprezentacja miejska.

Jak we wszystkich ordynacjach miejskich Prus, tak i w Hessen-Nassau decydującym organem samorządu miejskiego jest magistrat, na czele którego stoi burmistrz, któremu w miastach Marburg, Fulda, Cassel i Hanau przysługuje tytuł nadburmistrza. Magistrat składa się z wiceburmistrza, ławników 2 do 10 stosownie do wielkości miasta, oraz z pewnej ilości płatnych członków magistratu (syndyk, skarbnik, radca szkolny, radca budowlany i t. p.), wybieranych przez reprezentację miejską na lat 12, a zatwierdzanych przez państwowe władze nadzorcze. Przeciw niezatwierdzeniu może gmina odwołać się w toku instancyj administracyjnych, a jeżeli decyzja w ostatniej instancji wypadnie odmownie, musi być ponowny wybór przeprowadzony.

Przy przyjętej w pruskiem prawie gminnem w gminach większych zasadzie ścisłego rozdziału władzy uchwałodawczej i kontrolującej od władzy wykonawczej, ordynacja miejska dla Hessen-Nassau przewiduje osobnego przewodniczącego reprezentacji miejskiej, jego zastępcę i sekretarza, wybieranych na 2 lata z grona członków reprezentacji miejskiej. O ile sekretarz wybrany zostanie z poza reprezentacji, co ustawowo jest dopuszczalne, musi być przez burmistrza na publicznem posiedzeniu reprezentacji zaprzysiężonym.

Reprezentacja miejska może dla siebie ustanowić regulamin, zatwierdzany przez magistrat. Przewidziane w regulaminie kary za przekroczenia jego przepisów orzeka reprezentacja miejska; przeciw jej orzeczeniom przysługuje skazanemu prawo skargi do sądu administracyjnego.

Majątek gminy stanowią nietylko przedmioty, będące własnością gminy jako takiej, ale także przedmioty majątkowe, do użytkowania których uprawnione są tylko pewne kategorje mieszkańców.

W przedmiocie wspólnego użytkowania majątku gminnego lub pewnych jego części, mogą być wydane osobne statuty.

Majątek gminy stanowi jej fundusz zakładowy. Fundusz ten nie powinien ulec pomniejszeniu. Zmiany majątkowe dopuszczalne są za zgodną uchwałą magistratu i reprezentacji miejskiej, zatwierdzoną przez wydział powiatowy, uprawnienia jednak prywatne, czy ogółu mieszkańców, czy też pewnej ich kategorji nie mogą być bez zgody interesowanych zmieniane, ani ograniczane.

Roszczenia obywateli w tej dziedzinie rozstrzyga magistrat. Przeciw orzeczeniu magistratu przysługuje skarga w postępowaniu sądowo-administracyjnem.

Sprzedaż lub istotne zmiany objektów, mających znaczenie naukowe, historyczne lub artystyczne, wymaga zgody państwowych władz nadzorczych. Przy zrzeczeniach, darowiznach, zmniejszających majątek gminy, przy zaciąganiu pożyczek, przy nakładaniu pozaustawowych ciężarów na obywateli miasta wymaganem jest zatwierdzenie wydziału powiatowego. Podobnie jak w innych prowincjach państwa pruskiego, fundusze uzyskane ze sprzedaży majątku gminnego nie mogą być użyte na pokrycie bieżących wydatków gminy. Prawo użytkowania majątku gminnego lub pewnych jego części może być nabyte drogą wkupu do grona uprawnionych, którego wysokość ustala statut miejscowy.

Zakres działania magistratu obejmuje atrybucje władzy administracyjnej i organu zarządzającego gminą. Do ważności uchwał potrzeba obecności $1/3$ części jego członków i zwykłej większości głosów obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego burmistrza, względnie jego zastępcy. Prawo zawieszania uchwał przeciwnych dobru ogólnemu, lub interesom gminy, przysługujące magistratowi w stosunku do uchwał reprezentacji miejskiej, przysługuje również burmistrzowi w stosunku do uchwał magistratu.

Dla zarządu, nadzoru i kontroli poszczególnych dziedzin administracyjnych mogą być wyłaniane komisje z reprezentacji miejskiej, magistratu lub też mieszane,

złożone z członków obu tych ciał. Do komisyj mogą być powołani również członkowie z grona obywateli uprawnionych do głosowania, nie zasiadający ani w reprezentacji miejskiej, ani w magistracie. Komisje podporządkowane są w zupełności magistratowi. Komisjom przewodniczy burmistrz, względnie wyznaczony przez niego delegat.

Przeciw zarządzeniom karno-administracyjnym burmistrza przysługuje w dniach 14 odwołanie do państwowej władzy nadzorczej.

Zakres działania burmistrza obejmuje:

1) wykonywanie policji miejscowej, o ile ona nie została przekazana organom władzy rządowej,
2) funkcje organu pomocniczego prokuratora państwa w wypadkach ustawą o organizacji sądów przewidzianych,
3) funkcje lokalne administracji ogólnej państwa, o ile nie zostały przekazane innym organom władzy rządowej.

Gospodarka gminna opiera się na budżecie, który w zasadzie uchwalanym być winien corocznie w styczniu. Za zgodą reprezentacji miejskiej może być uchwalanym na 2 a nawet 3 lata. Budżet winien być wyłożony do wglądu publicznego, a po uchwaleniu przesłany władzy nadzorczej. Analogiczne postanowienia obowiązują co do zamknięć rachunkowych, które najpóźniej do 4 miesięcy po zamknięciu roku budżetowego winne być zestawiane, a najpóźniej do 9 miesięcy zatwierdzone przez magistrat i przedłożone reprezentacji miejskiej dla udzielenia absolutorjum.

Jak wspomniałem poprzednio, organem administracyjnym gminy jest magistrat. Reprezentacja miejska może jednak za zgodą wydziału powiatowego powierzyć zarząd gminy burmistrzowi, dodając mu do pomocy zastępcę i 2 do 3 ławników. Przy tej organizacji, którą reprezentacja miejska musi rozpatrywać na dwóch posiedzeniach, odbytych w odstępie conajmniej ośmiodniowym, burmistrz jest również przewodniczącym reprezentacji miejskiej i posiada na jej zebraniach prawo głosowania.

W tak zorganizowanym zarządzie miasta, burmistrz, prócz praw własnych, wynikających z przepisów ustawy gminnej dla miast Hessen-Nassau, ma również wszelkie prawa magistratu.

Każdy uprawniony do głosowania obywatel miasta obowiązany jest przyjąć bezpłatny urząd w gminie i sprawować go przynajmniej 3 lata. Od obowiązku tego zwalnia zły stan zdrowia, zajęcie, wymagające częstych wyjazdów, wiek (60 lat), piastowanie urzędu publicznego, fakt pełnienia takiegoż urzędu już przez 3 lata, jednak tylko na najbliższe 3 lata i t. p. ważne przyczyny. Nieuzasadnione nieprzyjęcie mandatu powoduje utratę prawa wyborczego na okres 3 do 6 lat oraz podniesienie podatków bezpośrednich o $^1/_8$ do $^1/_4$ wymierzonej kwoty. Skutki te orzeka reprezentacja miejska, a przeciw jej orzeczeniu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Nadzór nad miastami sprawują rządowe władze administracji ogólnej, prezydent regencji przy współudziale wydziału powiatowego w I instancji, nadprezydent przy współudziale rady prowincjonalnej w II instancji.

Nadzór ten obejmuje dopilnowanie, aby gmina swego zakresu działania nie przekraczała, nie działała wbrew interesom i przepisom obowiązującym oraz czyniła zadość obowiązkom na niej ciążącym.

Naczelnik rządowej władzy powiatowej ma władzę dyscyplinarną nad burmistrzem, asesorami, członkami magistratu i urzędnikami gminy. Przeciw jego orzeczeniom przysługuje prawo odwołania do prezydenta regencji.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Opłaty mytnicze Gminy miasta Krakowa przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Firma Salomon Finkelstein, mająca fabrykę cegieł w Krakowie na Zwierzyńcu poza rogatką mytniczą, wniosła do tut. Województwa w dniu 5 sierpnia 1924 r. zażalenie, że Gmina m. Krakowa pobiera od niej nieprawnie opłaty mytnicze, skoro ona na terenie miasta Krakowa ma fabrykę. Województwo Krakowskie decyzją z dnia 7 czerwca 1927 r. L. Sam. 5139/1927 w drodze nadzoru zakazało Gminie miasta Krakowa poboru opłat mytniczych od Finkelsteina, o ile tenże udaje się pojazdem ze swej realności do innych dzielnic do Krakowa, lub przewozi tam swoje płody, lub wyroby, pochodzące, względnie wytworzone na terytorjum, należącem do Gminy m. Krakowa, ponieważ opłaty mytnicze mogą być pobierane tylko przy wjeździe do miasta, a więc tylko w wypadku przybycia zpoza granic miasta. Decyzja Województwa stała się prawomocna, bo Gmina m. Krakowa nie wniosła przeciw niej środków prawnych. Wskutek tej decyzji Finkelstein zażądał od Gminy zwrotu zapłaconych za czas od r. 1910 opłat mytniczych w kwocie około 20.000 zł. Gmina prośbie Finkelsteina odmówiła, a odmowę tę Województwo Krakowskie decyzją z dnia 3 lipca 1928 L. Sam. 2047/928 zatwierdziło.

Przeciwko tej decyzji wniósł Finkelstein skargę do Trybunału Administracyjnego. Województwo odpowiedź na skargę spóźniło. Na skargę tę Najwyższy Trybunał Administracyjny wyznaczył rozprawę na dzień 3 czerwca 1931 r., do której wezwał Gminę m. Krakowa, jako interesowaną osobę trzecią. Imieniem Gminy m. Krakowa stanął na rozprawie przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym Wiceprezydent miasta Dr. Wielgus, przedstawiając w ten sposób sprawę:

Powód w swej skardze domaga się uchylenia orzeczenia Województwa z dnia 3 lipca 1928 L. Sam. 2047/2, zatwierdzającego orzeczenie Magistratu miasta Krakowa z dnia 19 marca 1928 L 1463/28/M. U. P., którem odmówiono żądaniu powoda zwrotu opłat mytniczych za czas od 1910 do 1925 roku.

Żądanie skargi opiera powód nie na żadnym przepisie prawnym, ale tylko na wydanem na skutek zażalenia Salomona Finkelsteina w drodze nadzoru orzeczeniu Województwa z dnia 7 czerwca 1927 L. Sam. 5139/1927, którem to orzeczeniem Województwo zakazało Gminie miasta Krakowa poboru opłat mytniczych od firmy Salomon Finkelstein, o ile udaje się pojazdem ze swej realności do innych dzielnic Krakowa, lub przewozi tam swoje płody, lub wyroby, pochodzące,

względnie wytworzone na terytorjum, należącem do Gminy miasta Krakowa.

Jakkolwiek Województwo Krakowskie w drodze nadzoru zakazało w roku 1927 Gminie pobierania od Salomona Finkelsteina opłat mytniczych, to jednak zupełnie słusznie Województwo w Krakowie w orzeczeniu odnośnem nietylko nie nakazało Gminie m. Krakowa zwrotu Salomonowi Finkelsteinowi opłat mytniczych wogóle, a w szczególności za czas od 1910 do 1925 r., względnie 1927, ale także i obowiązku Gminy m. Krakowa w tym kierunku nie stwierdziło i nie ustaliło, a Finkelstein z tego orzeczenia Województwa w drodze nadzoru wydanego żadnych dla siebie praw „pro praeterito" nie nabył.

Nie ustaliło tego obowiązku Województwo Krakowskie i nie mogło ustalić, bo Gmina m. Krakowa legalnie opłaty mytnicze od Salomona Finkelsteina pobierała, co też w zaskarżonem orzeczeniu Województwo stwierdziło.

Prawo poboru myta przez Gminę m. Krakowa ma swoją kilkuwiekową historję.

Przed rozbiorem Polski istniały w Krakowie opłaty furmańsko-cetnarowe i brukowe, na Kazimierzu zaś brukowe i mostowe.

Gdy w końcu XVIII wieku rząd austrjacki zajął Kraków, zniósł opłaty furmańsko-cetnarowe, brukowe i mostowe, a w ich miejsce nadał Krakowowi dekretem kancelarji nadwornej z dnia 25 września 1800 r. L. 2415 i dekretem Gubernjum Galicji Zachodniej z dnia 9 grudnia 1801 r. nową jednakową opłatę mytową. Tak zaprowadzone myto przetrwało rządy Księstwa Warszawskiego i Rzeczypospolitej Krakowskiej.

Po ponownem zajęciu Krakowa przez rząd arstrjacki w r. 1846 cesarski komisarz nadworny Deym obwieszczeniem z dnia 26 maja 1847 L. 712 zniósł w Krakowie i okręgu wszelkie istniejące przepisy mytnicze, a w ich miejsce zaprowadził w Krakowie cesarsko-austrjacki podatek, „mytem" zwany, taki sam, jaki istniał w Królestwie Galicji, i ogłosił jako obowiązujące wszelkie prawa i przepisy, dotyczące opłat skarbowych, szosowego, mostowego i przewozowego myta, które już w Galicji obowiązywały. Do obwieszczenia załączono taryfy mytnicze dla okręgu i dla miasta Krakowa, z których taryfa myta rogatkowego dla Krakowa ustanowiona, co do swej treści i formy obowiązywała do 1 czerwca 1920 r., jedynie kwoty w niej zamieszczone uległy zmianie od 1 listopada 1858 r. przy wprowadzeniu waluty austrjackiej w miejsce monety konwencyjnej, co dekretem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 października 1858 r. L. 27990 i za zgodą Ministerstwa Handlu według reskryptu z dnia 29 stycznia 1859 r. L. 22555/1328 postanowiono. Taryfa więc mytnicza, wydana w r. 1847 przez ces. komisarza nadwornego z dokonaną w roku 1858 przemianą opłat z monety konwencyjnej na walutę austrjacką, była do czerwca 1920 r. podstawą poboru myta na rogatkach miejskich.

Uchwałą z dnia 29 marca 1920 r. postanowiła Rada miejska wprowadzić uproszczoną taryfę opłat mytniczych. Uchwała ta została zatwierdzona rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1920 r. Nr. S. F. 1071/1 i ta uproszczona taryfa ze zmienionemi stawkami obowiązuje obecnie, przyczem jednak, wobec dewaluacji pieniądza polskiego, kilkakrotnie aż do roku 1924 taryfa ta była podwyższana, a podwyżka ta zawsze aż do roku 1924 była decyzjami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zatwierdzana i ogłaszana publicznie.

W r. 1910 przyłączono do Krakowa gminy sąsiednie, a także i Zwierzyniec. Na skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 28 grudnia 1910 L. 94.564 i rozporządzenia c. k. Krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 30 grudnia 1910 L. 154.455 ustalono nowe linje dla poboru c. k. podatku spożywczego, a Magistrat m. Krakowa rozporządzeniem z dnia 30 grudnia 1910 L. 2.615/910 podał do wiadomości, że nowa, przez władze państwowe ustalona, linja dla poboru c. k. podatku spożywczego jest zarazem linją mytniczą miejską.

Przeciwko tej uchwale, t. j. uchwale ustalającej i linje mytnicze i obowiązek płacenia myta nigdy firma Salomon Finkelstein nie rekurowała.

Po przesunięciu więc linji akcyzowej i mytniczej z dniem 1 stycznia 1911 poza dzielnice przyłączone, a także i w granicach dzielnic przyłączonych, jak np. w Zwierzyńcu, podlegali opłacie mytniczej w nowych urzędach poborowych wszyscy, którzy z poza linji mytniczej przez rogatkę w stronę miasta jechali bez różnicy, czy jechali w obrębie terytorjum Gminy, czy zpoza terytorjum Gminy. Tak samo Salomon Finkelstein jeździł przez rogatkę Zwierzyniecką i opłaty mytnicze uiszczał, choć mieszkał w obrębie rozszerzonego miasta.

Po wydaniu ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. U. R. P. Rada miejska uchwałą z dnia 30 listopada 1923 uchwaliła nowy „statut" co do poboru istniejących od 1800 roku opłat mytniczych, opierając się nadto na art. 27 powołanej ustawy i statut ten Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do wiadomości przesłała. Następnie uchwałą z dnia 21 kwietnia 1925 Prezydjum miasta, tj. Prezydent i Wiceprezydenci, wobec rozwiązania Rady miasta na podstawie § 53 statutu, uchwalili przepisy wykonawcze do statutu wspomnianego. Tak statut, jak i te przepisy wykonawcze ogłoszono publicznie w sposób przepisany, taryfy zaś mytnicze od 1924 r. są co rok przedstawiane do zatwierdzenia Województwu, a po ich zatwierdzeniu ogłaszane publicznie w sposób przepisany. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 20 października 1926 Nr. S. F. 2868/26 stwierdziło, że mimo, iż wedle art. 24 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6 1921 opłaty mytnicze zostały zniesione, to jednak te miasta, które przed wejściem w życie tej ustawy miały opłaty mytnicze, te opłaty nadal pobierać mają prawo.

Firma Salomon Finkelstein nigdy w drodze przepisanej odwołania przeciw wymiarowi i ściąganiu od niego podatku mytniczego nie wnosiła, domagała się jedynie w drodze zwykłej prośby odpisania, względnie obniżenia opłat mytniczych i te obniżki uzyskiwała od 1911 roku począwszy i to w wysokości od 25% do 75%.

W tym stanie rzeczy istniejące od blisko półtora wieku opłaty mytnicze, na linjach mytniczych Gmina prawnie wymierzała i pobierała, wymiar był prawomocny

i pobór zgodnie z prawomocnym wymiarem dokonywany, wobec czego powód niema tytułu do zwrotu opłat mytniczych, w następstwie czego zaskarżone przez powoda orzeczenie Krakowskiego Województwa jest w przepisach obowiązujących uzasadnione i dlatego uprasza się o oddalenie powoda z jego skargą, jako nie mającą uzasadnienia prawnego.

Po przeprowadzonej rozprawie Najwyższy Trybunał Administracyjny ogłosił wyrok, którym oddalił skargę Salomona Finkelsteina jako nieuzasadnioną.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. VIII. 810/31.

OBWIESZCZENIE

w sprawie kontroli wozów do rozwożenia pieczywa.

Celem przeprowadzenia kontroli wozów, wózków, koszów i wszelkich innych przyrządów, służących do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych, w kierunku, czy odpowiadają wymogom sanitarnym, winni właściciele piekarń i wytwórń cukierniczych przedstawić wszystkie wozy, wózki, kosze i t. d. do komisyjnego przeglądu, który przeprowadzi Magistrat w następujących terminach:

W poniedziałek dnia 23 marca b. r. o godz. 12 w południe na placu targowym na narożniku ul. Prądnickiej i Kamiennej (tzw. Nowy Kleparz) dla przedsiębiorstw położonych w dzielnicach I, III, IV, V, VI, XII, XIV, XV, XVII i XVIII, zaś

we czwartek dnia 26 marca b. r. o godz. 12 w południe na placu dla postoju fur przy ul. Dietlowskiej nad Wisłą dla przedsiębiorstw położonych w dzielnicach VII, VIII, IX, XIX i XXII.

Właściciele przedsiębiorstw winni nieprzedstawienia wozów do przeglądu w nakazanym wyżej terminie, zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 8 marca 1931 r.

L. VII. 4/1931.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 10 marca 1931 r.
o przedłużaniu ważności kart rowerowych na rok 1931.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20-go maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 397) podaję do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 kwietnia 1931 r. Magistrat przystępuje do przedłużania ważności kart rowerowych na rok 1931.

Przedłużanie ważności tych kart trwać będzie 60 dni i odbywać się będzie w Magistracie w biurze Dziennika podawczego na parterze w godzinach od 5-tej po południu do 8-mej wieczór, t. j. od 17-tej do 20-tej codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, na ustną prośbę po uiszczeniu w gotówce przypadających opłat (3 zł. 30 gr). Od powyższych opłat zwolnione są karty rowerowe dla rowerów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Wzywam przeto wszystkich właścicieli rowerów, aby w zakreślonym powyżej terminie postarali się o przedłużenie ważności posiadanych przez siebie kart rowerowych. Poza tem pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 27 marca 1928 r. L. VII 6220/928 o kartach i tabliczkach rowerowych.

Równocześnie zwracam uwagę na następujące postanowienia § 86 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic, oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie" z dnia 14 czerwca 1927 r. L. B. P. 7069/927, które brzmią:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze na ulicach miasta, powinna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, oraz w tabliczkę z numerem.

Używający rowerów powinni kartę rowerową mieć przy sobie i okazywać ją na każde żądanie organów Policji Państwowej i służby drogowej.

Tabliczkę z numerem, która odpowiadać ma numerowi karty rowerowej, należy umocować trwale na rowerze z tyłu pod siodełkiem, równolegle do kierownicy i stale utrzymywać na rowerze w stanie czytelnym.

Tabliczki tej nie wolno niczem zakrywać.

O każdej zmianie w posiadaniu rowerów obowiązany jest nowonabywca donieść Magistratowi do dni 3-ch".

Winni naruszenia postanowień niniejszego obwieszczenia ulegną, o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą, po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu, nadanem mu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151) karze grzywny lub aresztu, albo obu tym karom łącznie.

Niezależnie od tego właściciele rowerów, którzy nie postarają się o przedłużenie ważności swoich kart rowerowych na rok 1931, nie będą dopuszczeni do jeżdżenia rowerami po ulicach miasta.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

L. VII. 3/931.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta miasta Krakowa w porozumieniu z Starostą Grodzkim w Krakowie z dnia 12 marca 1931 r.
w sprawie ruchu dorożek samochodowych w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie § 102 lit. a) Statutu dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 podaję niniejszem do powszechnej wiadomości, że Pan Wojewoda Krakowski rozporządzeniem z dnia 19 stycznia 1931 r. Dziennik Wojewódzki Nr. 3 poz. 23 wydał przepisy o ruchu dorożek samochodowych w obrębie miasta Krakowa. Rozporządzenie to weszło w życie dnia 3 marca 1931 r.

Po myśli postanowień § 3 tegoż rozporządzenia przedsiębiorca, zamierzający utrzymywać komunikację dorożkami samochodowemi, obowiązany jest donieść Starostwu Grodzkiemu o zamierzonem rozpoczęciu ruchu, conajmniej na 3 dni przedtem. Starostwo Grodzkie wydaje potwierdzenie uskutecznionego doniesienia, po uprzedniem stwierdzeniu, że interesowany uczynił zadość przepisom powyższego rozporządzenia.

Doniesienie Magistratowi jako władzy przemysłowej o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu po myśli art. 7 rozporządzenia o prawie przemysłowem należy uskuteczniać po uzyskaniu potwierdzenia ze Starostwa Grodzkiego. Przed uzyskaniem potwierdzenia Starostwa Grodzkiego dorożek uruchomiać nie wolno.

Po myśli postanowień § 6 cyt. rozporządzenia postoje dorożek mogą odbywać się tylko na stanowiskach, wyznaczonych przez Magistrat na ulicach i placach miasta.

Miejsca te są następujące:

1) na pl. W. W. Świętych pomiędzy wyspą a skwerem, dla 8 dorożek dziennych i 8 nocnych.

2) na ul. Grodzkiej, przed realnością ul. Grodzka l. or. 46 dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

3) na pl. Bernardyńskim, u wylotu pl. Bernardyńskiego i ul. Stradomskiej, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

4) w Rynku Głównym, tuż przy krawężnikach chodników w miejscach, jak poniżej, z pozostawieniem wolnych dostępów do bram:

a. pomiędzy wylotami ulic Florjańskiej i św. Jana naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 44, dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.
b. pomiędzy wylotami ulic św. Jana i Sławkowskiej naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 39/40, dla 4 dorożek dziennych i 4 nocnych.
c. pomiędzy wylotami ulic Szczepańskiej i Szewskiej naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 34 (Krzysztofory), dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.
d. pomiędzy wylotami ulic Grodzkiej i Siennej, naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 6 (Szara Kamienica), dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.
e. pomiędzy wylotami ulic Wiślnej i Brackiej, naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 21, dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.

5) na pl. Szczepańskim, na przestrzeni pomiędzy dwoma słupami oświetlenia publicznego przy krawężniku chodnika, dla 5 dorożek dziennych i 5 nocnych.

6) na ul. św. Tomasza, u wylotu ulic św. Tomasza i Sławkowskiej obok realności ul. św. Tomasza l. or. 3, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

7) na ul. św. Jana, naprzeciw realności ul. św. Jana l. or. 19, dla 2 dorożek dziennych.

8) na pl. św. Ducha, przy krawężniku chodnika za ścieżką plantacyjną, dla 4 dorożek dziennych i 4 nocnych.

9) w Rynku Małym, przy krawężniku chodnika, naprzeciw realności Mały Rynek l. or. 2/3, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

10) na ul. Straszewskiego, od kiosku stojącego u wylotu ulic Zwierzynieckiej i Straszewskiego, dla 6 dorożek dziennych i 4 nocnych.

11) na pl. J. Kossaka, u wylotu pl. J. Kossaka i ul. Zwierzynieckiej, dla 5 dorożek dziennych i 2 nocnych.

12) na ul. Krupniczej, u wylotu ulic Krupniczej i Garncarskiej, naprzeciw realności ul. Krupnicza l. or. 32, dla 2 dorożek dziennych.

13) na ul. Garncarskiej, obok realności ul. Garncarska l. or. 11, dla 2 dorożek dziennych i 1 nocnej.

14) na ul. Garncarskiej, u wylotu ulic Garncarskiej i Wolskiej, dla 5 dorożek dziennych i 2 nocnych.

15) na ul. J. Dunajewskiego, wzdłuż plant, naprzeciw realności ul. J. Dunajewskiego l. or. 1, dla 10 dorożek dziennych i 10 nocnych.

16) na ul. St. Batorego, obok realności ul. Karmelicka l. or. 37, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

17) na ul. Basztowej, u wylotu ulic Basztowej i Sławkowskiej, dla 7 dorożek dziennych i 5 nocnych.

18) na Alei J. Słowackiego, u wylotu Alei J. Słowackiego i ul. Krowoderskiej dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

19) na placyku u wylotu ul. Długiej, przed latarnią dwulampową, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

20) na pl Matejki, u wylotu pl. Matejki i ul. Basztowej, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych

21) na ul. Wielopole, u wylotu ulic Wielopole i A. Potockiego, dla 7 dorożek dziennych i 7 nocnych.

22) na ul. Zyblikiewicza, u wylotu ulic Zyblikiewicza i A. Potockiego, dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

23) na ul. Strzeleckiej, u wylotu ul. Strzeleckiej i Kopernika, dla 2 dorożek dziennych.

24) na ul. Lubicz, u wylotu ulic Mogilskiej i Lubicz, z godzinami postoju w dni przedświąteczne, (niedziele i święta) od 17-tej do 24-tej, dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

25) na pl. Kolejowym, równolegle do dorożek konnych, w dwóch rzędach równoległych, dla 20 dorożek dziennych i 20 nocnych.

26) na ul. Stradomskiej, na placyku przed kinem „Warszawa“ dla 2 dorożek dziennych, stojących obok siebie, zwróconych przodem do budynku D. O. K.

27) na ul. Dietlowskiej, naprzeciw stanowiska dorożek konnych, obok realności ul. Dietlowska l. or. 87, dla 5 dorożek dziennych i 3 nocnych.

28) na ul. Starowiślnej, przy wyspie naprzeciw realności ul. Starowiślna l. or. 65/67, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

29) na pl. Wolnica, naprzeciw realności pl. Wolnica l. or. 13, dla 4 dorożek dziennych.

30) na ul. Madalińskiego, u wylotu ulic Madalińskiego i Barskiej, dla 2 dorożek dziennych i 1 nocnej.

31) na ul. Smoleńsk, wzdłuż skweru, dla 3 dorożek dziennych i 1 nocnej.

32) na ul. Tad. Kościuszki, obok realności ul. Tad. Kościuszki l. or. 46 dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.

33) na placyku naprzeciw Parku Krakowskiego, obok ogrodzenia od wylotu ziemnego chodnika do początku zakrętu w stronę ul. H. Sienkiewicza, dla 6 dorożek dziennych i 2 nocnych.

34) w Rynku Podgórskim, przy krawężniku chodnika, obok realności Rynek Podgórski l. or. 12, dla 6 dorożek dziennych i 4 nocnych.

35) na pl. Zgody, obok realności pl. Zgody l. or. 9, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

36) na ul. Salinarnej, obok realności ul. Salinarna l. or. 30, dla 5 dorożek dziennych.

Równocześnie zarządza się na podstawie postanowień § 7 powyższego rozporządzenia, aby wszyscy właściciele dorożek samochodowych, utrzymywanych w ruchu, w terminie dni 7 od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia zgłosili się do Starostwa Grodzkiego, celem uzyskania nowego numeru porządkowego dla swoich dorożek.

Winni przekroczenia przepisów powyższego rozporządzenia P. Wojewody. oraz niniejszego zarządzenia karani będą po myśli § 19 karami grzywny, lub aresztu, albo obu temi karami łącznie.

W przypadkach, gdy przedsiębiorca, lub kierowca nie stosuje się do obowiązujących przepisów, może Starostwo Grodzkie po myśli §§ 20 i 21, niezależnie od skutków karnych, zakazać używania dorożek do przewozu osób, względnie zakazać kierowania dorożkami i zarządzić odebranie karty legitymacyjnej.

Starosta Grodzki: *Piotr Małaszyński* m. p.

Prezydent miasta: *Inż. Karol Rolle* m. p.

Do L. B. S. 349/1931.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w styczniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom trzechpiętrowy przy ul. Lubomirskiego l. or. 13 l. sp. 391/VI nabyli po połowie Baruch Mendel 2 im. i Szajndla Wolfowie od Stanisława i Anny Zacharów, Aleksandra i Franciszki Sapetów za cenę 17.690 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ulicy Kraszewskiego l. or. 25 l. sp. 117/XII nabyli po ¼ Markus i Cecylja Anisfeldowie, oraz Majer i Marja Taffetowie od Julji Knap, Władysławy Schandernowej, Zofji Dobrzańskiej, Stanisława i Adama Pietrzaka za cenę 6.400 dolarów.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Tynieckiej l. or. 3 l. sp. 269/XI nabył Dr. Franciszek Skiba od Dra Eugenjusza Rola Kłosowskiego za cenę 7.147 dolarów.

4 Dom dwupiętrowy przy ulicy Nowowiejskiej l. or. 26 l. sp. 316/XV nabyli po połowie Dr. Leon i Regina Böhmowie od Karoła Jamroza za cenę 13.200 dolarów.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Jana Kasprowicza l. or. 20, l. sp. 248/XIX nabyli po połowie Kazimierz Władysław i Wanda Kłosińscy od Jana i Kazimiery Malczewskich za cenę 12.500 dolarów.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Karmelickiej l. or. 5 l. sp. 55/IV nabyli po połowie Kazimierz i Eugenja Piechowscy od Maksymiljana i Cecylji Haubenstocków za cenę 14.000 dolarów.

7. Grunt lwh. 2967/XVII przy Aleji Słowackiego nabyli po po połowie Jan i Bronisława Chlipalscy od Dra Franciszka i Engelberty Bernacińskich za cenę 7.000 dolarów.

8. Część (⅔) domu parterowego przy ul. Kazimierza Wielkiego l. or. 140 l. sp. 17/XVI nabyli po ⅓ Ignacy i Władysława Czapikowie od Anny Płachtowej i Antoniny Chwastkównej za cenę 9.000 złotych.

9. Dom trzechpiętrowy przy ulicy Dietlowskiej l. or. 15 l. sp. 513/VIII nabył Abraham Münzer od Nissen Leiba 2-im i Eli Wolfów, Szyfry Fisch i Efroima Spiegelglassa za cenę 18.000 dolarów.

10. Grunt lwh. 583/XIX obok ul. Mogilskiej nabyła Marja Gronusiowa od Stanisława Bartza i Kazimiery Szymańskiej za cenę 2.866 dolarów.

11. Grunt lwh. 584/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 535/XV, nabyła Marja Dworakowa od Kazimierza i Piotra Rosoła za cenę 5 875 dolarów.

12. Grunt lwh. 570/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 101/XIII nabyła Marja Kowalska od Marji Korczykowej za cenę 3.800 złotych.

13. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 73 l. sp. 306/XV nabyli po połowie Dr. Leon i Regina Arztowie od Zofji z Sądeckich Jamrożowej za cenę 14.000 dolarów.

14. Grunt lwh 564/XX obok ul. Grzegórzeckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 61/XX, nabył Dr. Bolesław Komorowski od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 12.648 złotych.

15. Część (1/20) domu dwupiętrowego przy Placu Matejki l. or. 4 l. sp. 120/V nabył Dr. Zygmunt Kurtz od Balbiny Pollakówny za cenę 300 dolarów.

16. Część (1/20) domu dwupiętrowego przy Placu Matejki l. or. 4 l. sp. 120/V nabyła Emilja vel Roza Pollak od Emilji z Pollaków Schnallowej za cenę 300 dolarów.

17. Grunt lwh. 571/XVI przy ul. Szlachtowskiego nabyli po połowie Karol i Marjanna Stypułowie od Kaspra Zbroji za cenę 5240 złotych.

18. Grunt lwh. 1047/XXII przy ul. Dekerta nabyły po połowie Józefa Gwizdowska i Emilja Klimczyk od Henryka i Heleny Glanzmanów za cenę 4.600 złotych.

19. Część (½) gruntu lwh. 1047/XXII przy ulicy Dekerta nabyła Józefa Gwizdowska od Emilji Klimczykowej za cenę 2.979 złotych.

20. Grunt lwh. 1718/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyła Hanka Grosswirth od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2.762 złotych.

21. Grunt lwh. 1719/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyła Natalja Papla od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 5122 złotych.

22. Grunt lwh. 1720/XXI przy ul Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1617/XXI, nabyła Leopolda Błażowska od Jadwigi Paliszewskiej za cenę 4654 złotych.

23. Część (⅙) domu parterowego przy ulicy Krzywda l. or. 38 l. sp. 5/XXI nabyła Karolina z Gorzulów Boniorowa od Anieli z Gorzulów Garbieniowej za cenę 500 złotych.

24. Grunt lwh. 1721/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh.

1413/XXI, nabyła Józefa Baryczowa od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 393 dolarów.

25. Grunt lwh. 1722/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1413/XXI, nabył Adolf Bułat od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 345 dolarów.

26. Grunt lwh. 1723/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1413/XXI, nabyła Hermina Owsiana od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 822 dolarów.

27. Grunt lwh. 1724/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 310/XXI, nabyli po połowie Franciszek i Marja Wojnarowscy od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 378 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część (2/32) domu dwupiętrowego przy ul. Rabina Meiselsa l. or. 2 l. sp. 534/VIII wartości 3.000 złotych nabyły tytułem darowizny po 1/32 Regina i Rozalja Mendel od Pinkusa Mendla.

2. Grunt lwh. 1084/XVII przy ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 156/XVII, wartości 2.000 złotych nabył tytułem darowizny Franciszek Chwastek od Marcina i Magdaleny Cudków.

3. Część (2/16) domu dwupiętrowego przy ulicy Wielopole l. or. 13 l. sp. 69/VI wartości 9.000 złotych nabyła tytułem darowizny Łucja Schneidrówna od Henryka Schneidra.

4. Dom parterowy przy ul. Kobierzyńskiej l. or. 73 l. sp. 59/X oraz grunta lwh. 468/X i lwh. 464/X przy tymże domu wartości 6.000 złotych nabył tytułem darowizny Jan Wajda od Franciszka i Katarzyny Wajdów.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (16/32) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 77 l. sp. 156/XIII wartości 4737 złotych nabyli w spadku Józef Pach (st.) 4/32, zaś Józef (mł.) i Tadeusz Pach, Bronisława Czakowa oraz Marja Rysowa po 3/32 po śp. Małgorzacie Pachowej.

2. Dom jednopiętrowy przy ulicy Celarowskiej l. or. 12 l. sp. 283/XVIII wartości 48.000 złotych nabyli w spadku po 1/4 Helena, Janina, Fryderyk i Zenon Sosikowie po ś. p. Katarzynie Sosik.

3. Grunt lwh. 552/XIX przy ul. Mogilskiej, wartości 15.000 złotych nabyli w spadku po 1/3 Ferdynand i Tadeusz Hoffmann oraz Marja z Hoffmannów Wajdowa po ś. p. Karolinie Hoffmannowej.

4. Grunta lwh. 461/XX i lwh. 462/XX obok ul. Grzegórzeckiej wartości 16.200 złotych nabyli w spadku po 1/4 Katarzyna, Józef, Stanisław i Mieczysław Nalepowie po ś. p. Piotrze Nalepie.

5. Część (12/24) domu dwupiętrowego przy ulicy Krakowskiej l. or. 13 l. sp. 73/VIII wartości 83.500 zł. nabyli w spadku po 2/24 Bernard Kohn, Emilja Rosenbaum i Rosa Polturak po błp. Sarze Laji vel Leonory z Süsserów Kohnowej.

6. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Jenerała Dwernickiego l. or. 3 l. sp. 193/VI wartości 55.000 złotych nabył tytułem darowizny Emil Janczałek po błp. Sarze z Schinaglów Janczałkowej.

7. Części (3/24) domów jednopiętrowych przy ul. Dąbrowskiego l. or. 10 i 12 l. sp. 48 i 193/XXII łącznej wartości 10.800 złotych, nabyli w spadku po 1/24 Feliks i Józef Kossowski oraz Karolina z Kosowskich Koczyńska po ś. p. Marjannie z Wójcików Kosowskiej.

8. Części (46/672) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej l. or. 16 l. sp. 213/XXII oraz (6/48) gruntu lwh. 787/XXII przy tymże domu ogólnej wartości 15.398 złotych nabyli w spadku w równych częściach Markus, Hirsch, Salomon, Rozalja, Stefanja, Dawid, Salomea i Regina Orensteinowie po błp. Rywie Orenstein.

9. Dom parterowy przy ul. Koszykarskiej l. or. 6 l. sp. 95/XXI oraz część (1/4) domu parterowego przy tejże ulicy położonego na realności lwh 343/XXI oraz części gruntów przy ul. Koszykarskiej (1/4) lwh. 206 XXI, (1/4) lwh. 501/XXI, (1/8) lwh. 504/XXI, (5/8) lwh. 745/XXI i (1/4) 746/XXI łącznej wartości 11.815 złotych nabyli w spadku w równych częściach Stanisław i Małgorzata Spiradkowie po ś. p. Małgorzacie Spiradek.

Kraków, dnia 18 marca 1931 r.

L. M. U. P. 2358/31. Kraków, dnia 31 marca 1931.

Zatwierdzenie opłat mytniczych na r. 1931/32.

OBWIESZCZENIE

Na mocy uchwały Rady miejskiej z dnia 9 października 1930 r., zatwierdzonej reskryptem Wojewody Krakowskiego z dnia 24 października 1930 r., Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku budżetowym 1931/32 opłaty mytnicze w następującej wysokości:

1) od zwierząt domowych, idących luzem po . 10 gr.
2) „ „ „ w zaprzęgu po . . 40 „

Wymienione opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu stacji mytniczej (rogatki) w kierunku do miasta.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:
w z. *Dr. Piotr Wielgus* w. r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu marcu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Leopold Czypnicki ul. Florjańska 8	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 8 lsp. 324	inż. Z. Hausner	7150/30 21/1
Polskie Tow. Powsz. Handlowe ul. św. Tomasza 11 do rąk administratorki p. Eugenji Kościckiej	przebudowa portalu sklepowego	św. Tomasza 11 lsp. 275	arch. L. Paciorkowski	7333/30 5/2
Arcybractwo Miłosierdzia Bank Pobożny Florjańska 19	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 19 lsp. 352	inż. Stefan Strojek	Insp. 32/31/E. 5/2
Leon Frommer Florjańska 39	urządzenie 2-ch gablot stałych w bramie	Florjańska 39 lsp. 362	Leon Feniger	6449/30 16/1
		Dz. III.		
Rozalja Głogowska Zwierzyniecka 6	przebud. portalu sklepow. oraz wykonanie wewn. adaptacji lokalu sklepow.	Zwierzyniecka 6 lsp. 107	Grünberg Zygmunt	7746/30 3/2
		Dz. IV.		
Mieczysław Wetstein Karmelicka 70	przebudowa portalu sklepowego	Karmelicka 70 lsp. 268	arch. L. Paciorkowski	7540/30 10/2
Powszechny Zakład Wzajemnych Ubezpieczeń Radziwiłłowska 23 Woj Inspektorat w Krakowie	plan dodatkowy budowy 5-cio piętr. domu z poddaszem	Dunajewskiego 3 lsp. 83	inż. arch. Wacław Nowakowski	Insp. 98/31 16/2
		Dz. V.		
Inż. Kamil Wachlowski św. Filipa 8	przebudowa portalu sklepowego	św. Filipa 8 lsp. 248	inż. J. Chmielowski	Insp. 13/31 22/1
		Dz. VI.		
Bolesław Satalecki Topolowa 34	przebudowa portalu sklep.	Topolowa 34 lsp. 239	arch. Zygm. Szufa	6724/30 3/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VII.		
Jakób Schmidt Dietlowska 68	przebudowa okna parter. na portal sklepowy	Dietlowska 68 lsp. 70	inż. Zygm. Prokesch	6530/30 16/1
Emanuel Zucker Stradom 9	budowa łazienki na II p.	Stradom 9 lsp. 17	inż. Zygm. Prokesch	Insp. 27/31/A. 9/2
		Dz. VIII.		
Dr. Izydor Schrager Skawińska 1/3	przerobienie okna parterowego na drzwi	Skawińska 1/3 lsp. 59	arch. B. Torbe	7324/30 4/2
Władysław Bełdowski Starowiślna 26	przebudowa portalu sklepowego	Starowiślna 26 lsp. 367	bud. Antoni Dostal	7658/30 5/2
Mojżesz Wolf Brzozowa 16	nadbudowa 3-go piętra budynku front. i przerobienie ustępów na klozety spłukiwane na I i II p. w ofic.	Brzozowa 16 lsp. 472	arch. Grünberg Zygmunt	4904/30 19/2
Lea Zuckerowa Józefa 15	plan zamurowania okna w murze granicznym	Józefa 15 lsp. 273	arch. Grünberg Zygmunt	7974/30 19/2
		Dz. X.		
Bronisława Srokowa i Marja Płotek Kapelanka 20	budowa portalu sklepowego	Kapelanka 20	Kazimierz Stępiński	8054/30 3/2
Ludwika Jasińska Twardowskiego 80	plany na budowę 2-go p. i mieszkań poddasznych	Twardowskiego 80 lsp. 41	bud. Sylwester Zabłocki	Insp. 1/31/D.
Władysław Rożen Zielna 54	plany dodatkowe na wykonaną część domu parter.	Zielna 54 lsp. 208	arch. Henryk Kramkowski	7854/30 22/1
		Dz. XII.		
Wilhelm Wildstein Karmelicka 38	plan dodatkowy budowa 4-ch p. domu	Al. Krasińskiego 26 lsp. 223	arch. S. Lieberman	22/31/C. 17/2
		Dz. XIII.		
Józef Wilczyński Senatorska 15	budowa 1-o piętr. domu z suterenami i poddaszem	Kr. Jadwigi 151 lsp. 322	Inż. Józef Wilczyński	Insp. 77/31/C. 20/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XV.		
Adolf i Janina Ohly'owie Kielecka 28	dodatk. plany na adaptacje suteren na cele mieszkalne	Józefitów 4 lsp. 314	arch. Stanisław Kryłoszański	Insp. 35/31/C. 7/2
Jan i Marja Worytkiewiczowie Kaz. Wielkiego 46	dobudowa 2-ch okien na portal sklepowy	Kaz. Wielkiego 46 lsp. 134	arch. Ludwik Paciorkowski	7507/30 4/2
Kazimierz Krzystałowicz i Bogdan Treter Kujawska 3	budowa ogrodzenia frontowego	Kujawska 3 lsp. 155	inż. Bogdan Treter	7113/30 19/2
Adam Świerkosz Juljusza Lea 34	nadbudowa 3-go piętra	J. Lea 34 l. kat. 289 12	Świerkosz Adam	3386/30 9/1
		Dz. XVI.		
Józef Mysiak Kazim. Wielkiego 124	plan budowy mieszkania na poddaszu	Kaz. Wielkiego 124 lsp. 13	arch. Z. Szufa	7301/30 28/1
		Dz. XIX.		
Antoni Kałamacki Radziwiłłowska 21	budowa parter. domu z poddaszem	Osiedle na Olszy ul. Lotnicza	bud. Józef Kaczmarczyk	8229/30 26/1
Waldmann Władysław i Kowalik Władysław Długa 5	plan dod. 2-ch ubikacyj poddasznych	Bogd. Zaleskiego 42 l. kat. 21/115	arch. Stefan Landsberger	8258/30 24/1
		Dz. XIX.		
Wojciech Sitko Płaszowska 106	budowa domu parter.	boczna do ulicy Przewóz l. kat. 538/15	arch. L. Paciorkowski	7715/30 28/1
Franciszek i Stefanja Wilczyńscy ul. Krzywdy 15	budowa domu parter.	Łanowa l. kat. 1659/1	arch. L. Paciorkowski	8173/30 20/2
Ignacy Skowronek Lwowska 48	dodatk. plany dobudowy przyziemnej	Sarmacka 18 lsp. 280	bud. Antoni Dostal	Insp. 24/31/D. 22/1
Stanisław Gimza Płaszowska 110	budowa domu parter.	Płaszowska l. kat. 761/12 lwh. 235	inż. Zygm. Prokesch	7229/30 7/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXII.		
Chiel Brühand Plac Zgody 16	plany na budowę 1 izby i adaptacje na parterze w oficynie	Pl. Zgody 17 lsp. 224	bud. Antoni Dostal	Insp.23/31 C. 5/2 21/I 31.
Kasa Chorych na ręce Komisarza P. Kolkiewicza ul. Batorego	przebudowa składu na garaż	Pl. Serkowskiego 10 l. kat. 49/II.	inż. Krzyżanowski	Insp. 43/31 D. 6/2, 25/2
Izaak i Ada Kornowie Zamojskiego 47	budowa ustępów spłukiwanych	Zamojskiego 47 lsp. 443	arch. Izydor Kurzer	Insp. 25/31/D. 4/2
Baruch Wald Rynek Podgórski 13	przebudowa portalu sklepowego	Rynek Podgórski 13 lsp. 2	bud. Antoni Dostal	7882/30 6/2
Stanisław i Antonina Grabowscy Podskale 6	plan nadbud. I piętra i poddasza	Podskale 6 lsp. 434	arch. Edward Skawiński	5878/30 4/2
Gitla Friedman Kalwaryjska 16	przebudowa portalu sklepowego	Kalwaryjska 16 lsp. 112	arch. Leon Feniger	8085/30 11/2
Gmina m. Krakowa Wydział VI Mgtu	budowa 4-ro p. domu	Projekt. równoległa do Parkowej parc. 31, 32, 33	inż. Czesław Boratyński	Insp. 56/31/D. 4/2, 20/1
Noin Gemeiner Dąbrówki 3	budowa klozetów	Dąbrówki 3 lsp 610	arch. Szufa Zygm.	Insp. 26/31/D. 5/2, 11/2

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 18 marca b. r. odbyło się **posiedzenie Komisji wodociągowej Rady Przybocznej,** na którem przyjęto do wiadomości sprawozdanie z postępu robót przy budowie II-go rurociągu tłocznego i grawitacyjnego z Bielan do Krakowa, będących na ukończeniu, oraz rozpatrywano budżet Wodociągu m. na r. 1931/32.

Dnia 20 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw Elektrowni miejskiej,** na którem przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe Elektrowni miejskiej za rok 1929/30.

Dnia 23 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie Sekcji VIII Rady Przybocznej,** na którem po wysłuchaniu referatu Wiceprezydenta Dra Wielgusa uznano potrzebę rozbudowy bójni nierogacizny i przebudowy b. wytwórni mydła na bekoniarnię.

Dnia 25 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw Elektrowni miejskiej,** na którem rozpatrywano budżet Elektrowni miejskiej.

Dnia 25 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta inż. Karola Rollego **posiedzenie Komisji teatralnej Rady Przybocznej,** na którem przyjęto do wiadomości sprawozdanie z działalności teatru m. im. Jul. Słowackiego za dotychczasowy okres dzierżawny i wybrano referentem tej sprawy na Radę Przyboczną Dra Flacha.

Dnia 27 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Inż. Karola Rollego **posiedzenie Sekcji I. Rady Przybocznej,** na którem dokonano wyboru członków komisji cmentarnej, sprawunkowej, komisji dla Zakładu Czyszczenia miasta i Straży Pożarnej, uchwalono sprzedaż gruntów w Dz. VIII i XV na cele budowlane, oraz przyjęto plan zabudowania obszaru gruntów w Półwsiu Zwierzynieckiem między ul. Salwatorską, Kasztelańską, Al. Focha i ulicą, która prowadzić będzie do przyszłego mostu pod klasztorem PP. Norbertanek.

Dnia 30 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie połączonych Sekcyj II i VIII. Komisji dla spraw Rzeźni m. i Komisji wodociągowej Rady Przybocznej,** na którem uchwalono budowę lokalnego wodociągu w Rzeźni m., rozszerzenie bójni świń i budowę bekoniarni.

Dnia 31 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Ludwika Schneidera **posiedzenie połączonych Sekcyj I i VII Rady Przybocznej,** na którem zatwierdzono oferty na dostawę sukna i podszewek na mundury dla niższych pracowników miejskich na rok budż. 1931 32 oraz uchwalono wnioski Magistratu w sprawie zamiany gruntu gminnego za grunt prywatny w Dz. XVI.

Skład osobowy Sekcyj i Komisyj R. P.

Komisja-Matka:

1) Prażmowski Belina Władysław, przewodniczący,
2) Epstein Tadeusz,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Dr. Korolewicz Bolesław,
5) Dr. Krzetuski Karol,
6) Prof. Dr. Nowak Juljan,
7) Prof. Pochmarski Bolesław,
8) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
9) Stankiewicz Wojciech,
10) Dr. Tilles Samuel,
11) Inż. Wierzchowski Witold.

Sekcja I i VII
(dla spraw gospodarczych i policji miejscowej):

1) Fächer Stanisław,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Jarocki Władysław,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Jelonek Kazimierz,
6) Inż. Krzyżanowski Wacław,
7) Dr. Kuhn Jan,
8) Dr. Merz Ludwik,
9) Prof. Dr. Nowak Juljan,
10) Dr. Orzelski Tadeusz,
11) Prażmowski Belina Władysław,
12) Prof Dr. Rouppert Kazimierz,
13) Inż. Skarżeński Leon,
14) Stankiewicz Wojciech,
15) Inż. Strojek Stefan,
16) Inż. Dr. Taub Józef,
17) Inż. Wierzchowski Witold.

Sekcja II
(skarbowa):

1) Dr. Chan August,
2) Dr. Chodorowski Stanisław,
3) Dr. Czuchajowski Bolesław,
4) Epstein Tadeusz,
5) Dr. Gross Adolf,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Krzetuski Karol,
8) Dr. Landau Rafał,
9) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
10) Para Stanisław,
11) Schechter Samuel,
12) Dr. Tilles Samuel,
13) Wohl Artur.

Sekcja III
(prawnicza):

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Dr. Langrod Jerzy,
6) Rożecki Stefan,
7) Dr. Skąpski Józef,
8) Dr. Tilles Samuel.

Sekcja IV
(oświatowo-szkolna, przynależności i obywatelstwa):

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Bobrowska Bronisława,
3) Dr. Flach Józef,
4) Arch. Gałęzowski Józef,
5) Haraschin Karol,
6) Kłosiński Antoni,
7) Ks. Dr. Moliński Karol,
8) Prof. Pochmarski Bolesław,
9) Pronaszko Zbigniew,
10) Przybylska Zofja,
11) Raszka Jan,
12) Rutkowski Władysław,
13) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Sekcja V i VI
(opieki społecznej i zdrowia publicznego):

1) Bobrowska Bronisława,
2) Prof. Dr. Bujwid Odo,
3) Prof. Dr. Goetel Walery,
4) Jaich Franciszek,
5) Dr. Kiełczewski Stanisław,
6) Kleczka Rudolf,

7) Dr. Korolewicz Bolesław,
8) Prof. Dr. Kostrzewski Józef,
9) Kostrzewska Marja,
10) Dr. Landau Rafał,
11) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
12) Prof. Dr. Nowak Juljan.

Sekcja VIII
(targowo aprowizacyjna):

1) Bochenek Wojciech,
2) Dziedziniewicz Michał,
3) Gaj Józef,
4) Mgr. Gorzecki Włodzimierz,
5) Gottlieb Zygmunt,
6) Dr. Kiełczewski Stanisław,
7) Rittermann Aleksander,
8) Różycki Andrzej,
9) Stankiewicz Wojciech,
10) Steinberg Joachim,
11) Weinsberg Bertold,
12) Widliński Jan,
13) Wojtyga Stanisław.

Komisja budżetowa:

1) Bobrowska Bronisława,
2) Dr. Chodorowski Stanisław,
3) Dr. Gross Adolf,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Jelonek Kazimierz,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Krzetuski Karol,
8) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
9) Dr. Landau Rafał,
10) Prażmowski Belina Władysław,
11) Inż. Skarżeński Leon,
12) Stankiewicz Wojciech,
13) Dr. Tilles Samuel,
14) Wohl Artur,
15) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Komisja drogowo-kanałowa:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Prof. Gałęzowski Józef,
3) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
4) Inż. Krzyżanowski Wacław,
5) Dr. Merz Ludwik,
6) Inż. Strojek Stefan,
7) Inż. Dr. Taub Józef,
8) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla spraw Elektrowni Miejskiej;

1) Dr. Czuchajowski Bolesław,
2) Dr. Orzelski Tadeusz,
3) Para Stanisław,
4) Inż. Skarżeński Leon,
5) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla spraw Gazowni Miejskiej:

1) Prof. dr. Bujwid Odo,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Kuhn Jan,
4) Dr. Langrod Jerzy,
5) Inż. Dr. Taub Józef.

Komisja dla spraw Wodociągu Miejskiego:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Dr. Krzetuski Karol,
3) Prof. Dr. Nowak Juljan,
4) Dr. Orzelski Tadeusz,
5) Inż. Dr. Taub Józef.

Komisja dla Miejskich Zakładów Ceramicznych:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Inż. Krzyżanowski Wacław,
3) Dr. Orzelski Tadeusz,
4) Raszka Jan,
5) Inż. Strojek Stefan.

Komisja dla spraw Rzeźni i Targowicy Miejskiej:

1) Dr. Czuchajowski Bolesław,
2) Gaj Józef,
3) Dr. Kiełczewski Stanisław,
4) Prof. Dr. Juljan Nowak,
5) Różycki Andrzej.

Komisja archiwalna:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Dr. Flach Józef,
3) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
4) Prof. Pochmarski Bolesław,
5) Rutkowski Władysław.

Komisja statystyczna:

1) Bochenek Wojciech,
2) Dr. Chan August,
3) Kłosiński Antoni,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Dr. Landau Rafał,
6) Dr. Langrod Jerzy.

Komisja statutowa:

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Epstein Tadeusz,
3) Dr. Gross Adolf,
4) Dr. Grzybowski Konstanty,
5) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Klimecki Stanisław,
8) Dr. Krzetuski Karol,
9) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
10) Dr. Langrod Jerzy,
11) Prof. Dr. Juljan Nowak,
12) Prażmowski Belina Władysław,
13) Dr. Skąpski Józef,
14) Stankiewicz Wojciech,
15) Dr. Tilles Samuel.

Komisja dla spraw plantacyj i Parku M. „Las Wolski“:

1) Prof. Jarocki Władysław,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
5) Inż. Strojek Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold,
7) Prof. Dr Załęski Edmund.

Komisja łowiecka:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Prof. Dr. Goetel Walery,
3) Dr. Korolewicz Bolesław,
4) Prażmowski Belina Władysław,
5) Różecki Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja teatralna:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Dr. Flach Józef,
3) Prof. Jarocki Władysław,
4) Prof. Pochmarski Bolesław,
5) Inż. Wierzchowski Witold,
6) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Rada artystyczna:

1) Prof. Dr. Goetel Walery,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Pronaszko Zbigniew,
5) Inż. Strojek Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla Muzeum Narodowego:

1) Prof. Gałęzowski Józef,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Prof. Dr. Nowak Juljan,
5) Pronaszko Zbigniew.

Komisja dla spraw Muzeum Przemysłowego:

1) Dr. Orzelski Tadeusz,
2) Pronaszko Zbigniew,
3) Przybylska Zofja,
4) Raszka Jan,
5) Stankiewicz Wojciech,
6) Steinberg Joachim,
7) Inż. Strojek Stefan,
8) Widliński Jan.

Komisja dla popierania rozwoju m. Krakowa:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Flach Józef,
4) Prof. Gałęzowski Józef,
5) Prof. Dr. Goetel Walery,
6) Mgr. Gorzecki Włodzimierz,
7) Dr. Jarszyński Zygmunt,
8) Dr. Klimecki Stanisław,
9) Kostrzewska Marja,
10) Inż. Krzyżanowski Wacław,
11) Dr. Merz Ludwik,
12) Ks. Dr. Moliński Andrzej,
13) Dr. Orzelski Tadeusz,
14) Prof. Pochmarski Bolesław,
15) Raszka Jan,
16) Rittermann Aleksander,
17) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Komisja dyscyplinarna dla urzędników miejskich:

Członkowie:

1) Dr. Chan August,
2) Dr. Czuchajowski Bolesław,
3) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
6) Dr. Tilles Samuel.

Zastępcy:

1) Dr. Kannenberg Marjan,
2) Dr. Korolewicz Bolesław,
3) Kostrzewska Marja.

Komisja dyscyplinarna dla niższych pracowników miejskich.

Członkowie:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Różycki Andrzej.

Zastępcy:

1) Bochenek Wojciech,
2) Haraschin Karol,
3) Jaich Franciszek,
4) Dr. Langrod Jerzy.

Sąd honorowy Rady Przybocznej:

Członkowie:

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Prof. Dr. Bujwid Odo,
3) Epstein Tadeusz,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Klimecki Stanisław,
6) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
7) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
8) Prof. Dr. Nowak Juljan,
9) Prażmowski Belina Władysław,
10) Dr. Skąpski Józef,
11) Dr. Tilles Samuel,
12) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Zastępcy:

1) Bobrowska Bronisława,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Dr. Jelonek Kazimierz,
4) Dr. Merz Ludwik,
5) Dr. Orzelski Tadeusz,
6) Inż. Skarżeński Leon.

Weryfikatorzy protokołów obrad Rady Przybocznej:

1) Dr. Jelonek Kazimierz,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Schechter Samuel.

Komisja rewizyjna Gł. Kasy Miejskiej i nadzoru nad M. Izbą Obrachunkową:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Dr. Czuchajowski Bolesław,
3) Dr. Kannenberg Marjan,

4) Dr. Kuhn Jan,
5) Dr. Krzetuski Karol,
6) Para Stanisław,
7) Wohl Artur.

Komisja dla spraw cmentarnych:

1) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
2) Dr. Jelonek Kazimierz,
3) Raszka Jan,
4) Stankiewicz Wojciech,
5) Kostrzewska Marja,
6) Kleczka Rudolf,
7) Haraschin Karol.

Komisja sprawunkowa:

1) Dr. Kuhn Jan,
2) Stankiewicz Wojciech,
3) Schechter Samuel,
4) Kłosiński Antoni,
5) Gaj Józef,
6) Wojtyga Stanisław.

Komisja dla Zakładu Czyszczenia Miasta i M. Straży Pożarnej:

1) Dr. Jarszyński Zygmunt,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Orzelski Tadeusz,
4) Dr. Merz Ludwik,
5) Inż. Wierzchowski Witold,
6) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
7) Dr. Korolewicz Bolesław,
8) Inż. Dr. Taub Józef,
9) Różecki Stefan.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.